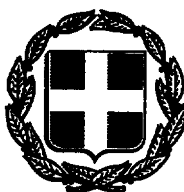

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — **Αρ. Φύλλου 224**

20 Δεκεμβρίου 1994

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 402

Μέτρα προστασίας από ορισμένες ζωονόσους και ορισμένους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα και στα προϊόντα προέλευσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι εστίες λοιμώξεων και δηλητηριάσεων που οφείλονται στα τρόφιμα, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 (παράγρ. 1, 2 και 3) του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (Α' 34) όπως η παράγρ. 1 έχει τροποποιηθεί με τη διάταξη του άρθρου 6 παράγρ. 1 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος το κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις τη Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού EURATOM» (Α' 70).

β) Του άρθρου 20 παράγρ. 1 περ. 1 και 9 του Ν. 248/1914 «Περί οργανώσεως της Ζωοτεχνικής και Κτηνιατρικής Υπηρεσίας» (Α' 110), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο μόνο του Α.Ν. της 23/24 Ιανουαρίου 1936 (Α' 47).

γ) Του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α' 154).

2. Την Α.Π. 6033/1994 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Γεωργίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Γεωργίας στους Υφυπουργούς Γεωργίας...» (Β' 550).

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

4. Την 558/1994 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Υφυπουργού Γεωργίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1
(Άρθρο 1 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)
Σκοπός

Με το παρόν διάταγμα καθορίζονται οι κανόνες συλλογής πληροφοριών σχετικά με τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες, καθώς και τα σχετικά μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ αρ. L. 62 της 15.3.93 σελ. 38).

Άρθρο 2
(Άρθρο 2 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος διατάγματος νοούνται ως:

1. «Ζωονόσοι», οι ασθένειες ή/και οι λοιμώξεις που μπορούν να μεταδοθούν φυσιολογικά από τα ζώα στον άνθρωπο.

2. «Ζωονοσογόνος παράγοντας», κάθε βακτήριο και κάθε ιός ή παράσιτο που μπορεί να προκαλέσει ζωονόσο.

3. «Εγκεκριμένο εθνικό εργαστήριο», ένα εργαστήριο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται από την αρμόδια αρχή της χώρας, στο οποίο ανατίθεται η εξέταση των επίσημων δειγμάτων για την ανίχνευση ζωονοσογόνου παράγοντα.

4. «Δείγμα», δείγμα που λαμβάνεται από ή εξ ονόματος του ιδιοκτήτη ή του υπευθύνου της εγκατάστασης ή των ζώων για την εξέταση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα.

5. «Επίσημο δείγμα», δείγμα που λαμβάνει η αρμόδια αρχή για την εξέταση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα. Το επίσημο δείγμα αναφέρει το είδος, τον τύπο, τον αριθμό και τη μέθοδο λήψης του δείγματος καθώς και την προέλευση του ζώου ή του προϊόντος ζωϊκής προέλευσης το εν λόγω δείγμα λαμβάνεται χωρίς προειδοποίηση.

6. «Αρμόδια Αρχή», η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας, που είναι αρμόδια για τον έλεγχο των διατάξεων που αφορούν τη δημόσια υγεία, τον υγειονομικό έλεγχο ή τα άλλα κτηνιατρικά θέματα που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Δημόσιας Υγιεινής του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 3

(Άρθρο 3 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

1. Η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας εξασφαλίζει το συντονισμό σε εθνικό και τοπικό επίπεδο των μέτρων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες τοπικές αρχές, σύμφωνα με το παρόν διάταγμα, ιδίως όσον αφορά τις επιδημιολογικές έρευνες στα ζώα.

2. Οι τοπικές αρμόδιες αρχές επικουρούνται από εγκεκριμένα εργαστήρια.

3. Η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας, σε συνεργασία με άλλη αρμοδία αρχή, αν απαιτείται, ορίζει τα εγκεκριμένα εργαστήρια αναφοράς για τους ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι, τα οποία μπορούν να διενεργούν τον προσδιορισμό ή την τελική επιβεβαίωση της παρουσίας ζωονοσογόνου παράγοντα.

Άρθρο 4

(Άρθρο 4 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

1. Με μέριμνα της αρμοδίων τοπικών κτηνιατρικών αρχών:

α) Οι ασκούντες την εκμετάλλευση ή οι διαχειριστές των εγκαταστάσεων που εγκρίνονται σύμφωνα με τα Π.Δ. 599/85 (Α' 213), 959/81 (Α' 241) και 445/91 (Α' 164) υποχρεούνται να φυλάσσουν, για τρία (3) τουλάχιστον έτη, και υποχρεούνται να γνωστοποιούν στις αρμόδιες τοπικές αρχές όταν ζητείται, τα αποτελέσματα των εξετάσεων που αφορούν την ανίχνευση των ζωονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι.

β) Η απομόνωση και η διαπίστωση ζωονοσογόνων παραγόντων ή οποιασδήποτε άλλη απόδειξη της ύπαρξής τους ανήκει στην αρμοδιότητα του υπευθύνου του εργαστηρίου ή σε περίπτωση που η αναγνώριση γίνεται εκτός εργαστηρίου, από το υπεύθυνο για την εξέταση άτομο.

γ) Η διάγνωση και η διαπίστωση ενός ζωονοσογόνου παράγοντα γνωστοποιείται υποχρεωτικά στη νομαρχιακού επιπέδου Κτην/κή αρχή.

δ) Η νομαρχιακού επιπέδου Κτην/κή αρχή, σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υγιεινής των Νομαρχιών, συλλέγει τις πληροφορίες σχετικά με τους ζωονοσογόνους παράγοντες, των οποίων η παρουσία επιβεβαιώνεται κατά τις πραγματοποιηθείσες δοκιμασίες ή εξετάσεις, καθώς και σχετικά με τα κλινικά κρούσματα των ζωονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο Ι, τα οποία διαπιστώνονται στον άνθρωπο ή σε ζώα. Οι πληροφορίες αυτές ανακοινώνονται συγκεντρωτικά, κάθε μήνα, στην αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας.

ε) Η αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας ενημερώνει τακτικά την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) για τα κλινικά κρούσματα που διαπιστώνονται σύμφωνα με την περίπτωση (δ).

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου μπορεί να επεκτείνεται, σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 91/117 (ΕΕ L 62/38), στις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημεία ΙΙ και ΙΙΙ.

Άρθρο 5

(Άρθρο 5 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

1. Η αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας αξιολογεί τις πληροφορίες που συλλέγονται, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 περίπτωση (δ) και ανακοινώνει στην Επιτροπή της Ε.Ε., μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, τις τάσεις και τις πηγές των ζωονοσογόνων λοιμώξεων που διαπιστώθηκαν κατά το προηγούμενο έτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν αποκλείει, εάν το απαιτούν οι περιστάσεις, τη δυνατότητα συχνοτέρων ανακοινώσεων από την Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπ. Γεωργίας προς την Επιτροπή της Ε.Ε. ή την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών, όταν ζητείται από την Επιτροπή της Ε.Ε.

Άρθρο 6

(Άρθρο 7 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Τα συστήματα για την παρακολούθηση των μετακινήσεων των εκτρεφομένων ζώων που προβλέπονται από την απόφαση 89/153/ΕΟΚ (Ε.Ε. αριθμ. L.59 της 2.3.89 σ.33) της Επιτροπής εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τα μέτρα που θεσπίζονται στο παρόν διάταγμα για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες.

Άρθρο 7

(Άρθρο 8 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

1. Η αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας υποβάλλει στην Επιτροπή της Ε.Ε. τα εθνικά μέτρα που εφαρμόζονται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος διατάγματος σχετικά με τις ζωονόσους που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημεία Ι και ΙΙ, εκτός από τα μέτρα που εφαρμόζονται ήδη για τη βρουκέλλωση και τη φυματίωση δυνάμει των προγραμμάτων που έχουν ήδη εγκριθεί στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας.

Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται μέτρα ανίχνευσης των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο ΙΙΙ.

Τα Εθνικά προγράμματα για την ανίχνευση των ζωονόσων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημείο ΙΙ υποβάλλονται στην Επιτροπή της Ε.Ε. στο πλαίσιο των πληροφοριών που διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Κάθε χρόνο, η αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας κοινοποιεί στην Επιτροπή της Ε.Ε., έκθεση για την επιδημιολογική κατάσταση όσον αφορά την τριχινίαση.

2. Όσον αφορά τις σαλμονέλλες στα πουλερικά, η αρμόδια Κεντρική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας υποβάλλει στην Επιτροπή της Ε.Ε., τα προγράμματα που έχουν καταρτισθεί σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στα παραρτήματα ΙΙ και ΙΙΙ.

Τα προγράμματα αυτά πρέπει:

α) Να αναφέρουν επακριβώς, όσον αφορά τις σαλμονέλλες, τα μέτρα που έχουν ληφθεί προκειμένου να τηρηθούν οι στοιχειώδεις απαιτήσεις του παραρτήματος ΙΙΙ.

β) Να λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα.

γ) Να αναφέρουν τον αριθμό και τις διαδικασίες έγκρι-

σης των εγκεκριμένων εθνικών εργαστηρίων στα οποία θα πραγματοποιηθούν η εξέταση και ο προσδιορισμός των σαλμονελλών.

3. Τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2, ως και οι τροποποιήσεις τους εγκρίνονται από την Επιτροπή της Ε.Ε. και τίθενται σε εφαρμογή με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8

(Άρθρο 9 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Οι λεπτομέρειες της οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας στα μέτρα θανάτωσης και καταστροφής και στις επίσημες δειγματοληψίες που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του παραρτήματος ΙΙΙ τμήμα Ι σημείο IV καθώς και στη λειτουργία των προβλεπομένων στο παράρτημα IV εργαστηρίων, καθορίζονται σύμφωνα με την απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 224/1990) όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

Όσον αφορά τα μέτρα που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ, η οικονομική συμμετοχή που προβλέπεται από την απόφαση 90/424/ΕΟΚ δεν μπορεί να χορηγείται στους κτηνοτρόφους που παρέβησαν τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος.

Τα έξοδα που προκύπτουν από την εφαρμογή των μέτρων θανάτωσης και καταστροφής που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο θα καλύπτονται από την εν λόγω κοινοτική ενίσχυση μέχρι ύψους 50% σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις οικονομικών ενισχύσεων για την εξυγίανση του κτηνοτροφικού κεφαλαίου της χώρας.

Άρθρο 9

(Άρθρο 1ο της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Από την 1η Ιανουαρίου 1994 τίθενται σε εφαρμογή τα στοιχειώδη μέτρα που προβλέπονται για τις σαλμονέλλες στο παράρτημα ΙΙΙ Τμήμα Ι.

Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για να αποφεύγεται η εισαγωγή σαλμονελλών σε μια εκτροφή, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές του παραρτήματος ΙΙ του Π.Δ. 211/92 (Α' 100). Μέχρις ότου εγκριθούν τα αναγκαία μέτρα για τον έλεγχο της σαλμονέλλας στα σμήνη των ωοτόκων ορνίθων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ισχύουν οι διατάξεις του Β.Δ. της 26ης Μαρτίου 1936 (Α' 47), του Π.Δ. 448/1990 (Α' 72) και του Π.Δ. 133/1992 (Α' 66).

Άρθρο 10

(Άρθρο 11 της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Οι αρμόδιες αρχές της χώρας παρέχουν κάθε αναγκαία συνδρομή στους πραγματογνώμονες της Επιτροπής της Ε.Ε. που διενεργούν ελέγχους σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος.

Η Επιτροπή της Ε.Ε. ενημερώνει την αρμόδια Κεντρική Δ/νση Κτην/κής του Υπουργείου Γεωργίας για τα αποτελέσματα των διεξαγομένων ελέγχων. Η αρμόδια Κεντρική Δ/νση Κτην/κής του Υπουργείου Γεωργίας λαμβάνει τα τυχόν αναγκαία μέτρα για να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων. Σε περίπτωση μη λήψης μέτρων, αυτά λαμβάνονται σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία.

Άρθρο 11

(Άρθρο 12 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Τα μέτρα διασφάλισης που προβλέπονται από τις διατάξεις του μέρους Β' του Π.Δ. 420/1993 (Α' 179) όσον αφορά τους κτηνιατρικούς ελέγχους, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του παρόντος διατάγματος.

Άρθρο 12

(Άρθρο 13 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Στα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς, ο κατάλογος των οποίων περιέχεται στο παράρτημα IV, έχει ανατεθεί, σύμφωνα με τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στο εν λόγω παράρτημα, η εξασφάλιση της διασύνδεσης και του συντονισμού των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3.

Άρθρο 13

(Άρθρο 14 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

1. Η εγγραφή ή η διατήρηση, στον κοινοτικό κατάλογο, τρίτων χωρών ή τμημάτων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται από υγειονομική άποψη οι εισαγωγές, εξαρτάται από την υποβολή προς την Επιτροπή της Ε.Ε. από την οικεία τρίτη χώρα, προγράμματος στο οποίο διευκρινίζονται οι προσφερόμενες από τη χώρα αυτή εγγυήσεις σχετικά με τον έλεγχο των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

Οι εγγυήσεις αυτές πρέπει να έχουν αποτέλεσμα όχι χαμηλότερο από το αποτέλεσμα των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν διάταγμα. Τα εν λόγω προγράμματα εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ (ΕΕ 62/38).

2. Εάν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995 δεν ληφθεί απόφαση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 για μία τρίτη χώρα, η εγγραφή της χώρας αυτής στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αναστέλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 92/177/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

(Παράρτημα Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Παρατίθενται κατωτέρω τα παραρτήματα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ και IV, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος διατάγματος και έχουν ως ακολούθως:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος των ζωονόσων που αναφέρονται στο άρθρο 4

Ι. – Φυματίωση που οφείλεται στο Mycobacterium bovis,
 – Βρουκέλωση και οι παράγοντές της,
 – Σαλμονέλα και οι παράγοντές της,
 – Τριχινίαση

ΙΙ. – Καμπυλοβακτηρίωση,
 – Εχινοκοκκίαση,
 – Λιστερίωση,
 – Λύσσα,
 – Τοξοπλάσμωση,
 – Γερσινίωση,

– Άλλες ζωονόσοι και οι παράγοντές τους,

– Κάθε άλλη ζωονόσος, ξένη προς την Κοινότητα και οι παράγοντές της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ ΣΤΑ ΣΜΗΝΗ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ

Ι. Τα προγράμματα πρέπει να αναφέρουν:

– Τον αριθό και τον τύπο των δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται,

– Τον αριθμό και τον τύπο των επίσημων δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται, τις μεθόδους δειγματοληψίας,

– Τις μεθόδους εξέτασης των δειγμάτων και προσδιορισμού των ζωονοσογόνων παραγόντων.

ΙΙ. Στα προγράμματα πρέπει να λαμβάνονταιι υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια για τον καθορισμό των διαδικασιών δειγματοληψίας:

α) Οι παράγοντες που μπορούν να ευνοήσουν την εξάπλωσή μιας ή περισσοτέρων ζωονόσων·

β) Το ιστορικό της εκάστοτε ζωονόσου σε μια χώρα ή σε μια περιφέρεια, στα κατοικίδια ή στα άγρια ζώα·

γ) Ο οικείος ζωϊκός πληθυσμός, και ιδίως:

– το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού,

– η ομοιογένεια της πληθυσμιακής ομάδας,

– η ηλικία των ζώων,

– η ζωϊκή παραγωγή·

δ) Το περιβάλλον των εκμεταλλεύσεων και ιδίως:

– οι διαφορές μεταξύ περιφερειών,

– η πυκνότητα των σμηνών,

– η σχέση με τις αστικές περιοχές,

– η σχέση με περιοχές στις οποίες υπάρχουν άγρια ζώα·

ε) Τα συστήματα παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων:

– των εντατικών γεωργικών εκμεταλλεύσων,

– των εκτατικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων,

– των συστημάτων εκτροφής και ιδίως του συστήματος σίτησης και προστασίας της υγείας των ζώων·

στ) Τα προβλήματα τα οποία ενδέχεται να ανακύψουν, λαμβανομένων υπόψη γνωστών προηγούμενων περιπτώσεων ή άλλων πληροφοριών·

ζ) Ο απαιτούμενος βαθμός προστασίας, ανάλογα με τη φύση και τη σοβαρότηταα της συγκεκριμένης ζωονόσου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ

Τμήμα Ι

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ - ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΑΛΜΟΝΕΛΩΝ ΣΤΑ ΣΜΗΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ι. Σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής

Ένα σμήνος πουλερικών αναπαραγωγής περιλαμβάνει τουλάχιστον 250 πτηνά (Gallus - Gallus), τα οποία διατηρούνται ή εκτρέφονται στην ίδια εκμετάλλευση για την παραγωγή αυγών προς επώαση.

ΙΙ. Παρακολούθηση των σαλμονελών στα σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής

Ο ιδιοκτήτης ή ο υπεύθυνος των εκκολαπτηρίων ή του σμήνους πουλερικών αναπαραγωγής οφείλει να αναθέτει την εξόδοις του λήψη δειγμάτων προς ανάλυση για την ανίχνευση σαλμονέλας είτε σε ένα εγκεκριμένο εθνικό εργαστήριο, είτε σε εργαστήριο το οποίο αναγνωρίζεται από την αρμόδια Κεντρική Δ/νση Κτηνιατρικής του Υπ. Γεωργίας τηρώντας τα ακόλουθα κατώτατα όρια δειγματοληψίας.

Α. Σμήνος εκτροφής

1. Όσον αφορά τα πτηνά που εκτρέφονται προς αναπαραγωγή, τα δείγματα πρέπει να λαμβάνονται, τουλάχιστον, από τους νεοσσούς μιας ημέρας, τα πτηνά τεσσάρων εβδομάδων, και από τις νεαρές όρνιθες δύο εβδομάδες πριν από την έναρξη ωοτοκίας.

2. Τα λαμβανόμενα δείγματα πρέπει να περιλαμβάνουν:

α) Στην περίπτωση νεοσσών μιας ημέρας, δείγματα που λαμβάνονται από την εσωτερική επένδυση των κουτιών εντός των οποίων οι νεοσσοί παραδίδονται στην εκμετάλλευση αναπαραγωγής, και από τα πτώματα των νεοσσών που είναι νεκροί κατά την άφιξη και

β) Στην περίπτωση νεαρών ορνίθων τεσσάρων εβδομάδων ή δειγμάτων που λαμβάνονται δύο εβδομάδες πριν την έναρξη ωοτοκίας των νεαρών ορνίθων, σύνθετα δείγματα περιττωμάτων· κάθε δείγμα πρέπει να αποτελείται από χωριστά δείγματα νωπών περιττωμάτων, βάρους τουλάχιστον 1g το καθένα, τα οποία λαμβάνονται τυχαία σε ορισμένα σημεία του κτιρίου στο οποίο διατηρούνται τα πτηνά, ή, όταν τα πτηνά έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε περισσότερα κτίρια μιας συγκεκριμένης εκμετάλλευσης, τα οποία λαμβάνονται από κάθε ομάδα κτιρίων της εκμετάλλευσης όπου διατηρούνται τα πτηνά.

γ) Ο αριθμός των χωριστών δειγμάτων περιττωμάτων που πρέπει να λαμβάνονται για τη σύσταση ενός σύνθετου δείγματος πρέπει να είναι ο εξής:

Αριθμός πτηνών που που διατηρούνται σε ένα κτίριο	Αριθμός δειγμάτων περιττωμάτων που πρέπει να λαμβάνονται στο κτίριο ή την ομάδα κτιρίων της εκμετάλλευσης
1 - 24	(αριθμός ίσος προς τον αριθμό των πτηνών μέχρι ανώτατου ορίου 20)
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 ή περισσότερα	60

Β. Σμήνη ενήλικων πουλερικών αναπαραγωγής

1. Από όλα τα σμήνη πουλερικών αναπαραγωγής πρέπει να λαμβάνονται δείγματα τουλάχιστον κάθε δύο εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας.

2. Από όλα τα σμήνη αναπαραγωγής, των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο ικανότητας εκκόλαψης μέχρι 1000 αυγών, πρέπει να λαμβάνονται δείγματα στην εκμετάλλευση, τα δε λαμβανόμενα δείγματα πρέπει

να αποτελούνται από χωριστά δείγματα νωπών περιττωμάτων, βάρους 1g τουλάχιστον το καθένα, τα οποία συλλέγονται σύμφωνα με το σημείο Α2 (στοιχείο β).

3. Από τα σμήνη αναπαραγωγής, των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο ικανότητας εκκόλαψης τουλάχιστον χιλίων αυγών, πρέπει να λαμβάνονται δείγματα στο εκκολαπτήριο. Τα δείγματα αυτά πρέπει να αποτελούνται:

α) από σύνθετο δείγμα μηκωνίου το οποίοο λαμβάνεται από 250 νεοσσούς που έχουν εκκολαφθεί από αυγά που παραδίδονται στο εκκολαπτήριο, για κάθε σμήνος αναπαραγωγής ή

β) από δείγματα πτωμάτων 50 νεοσσών οι οποίοι είτε είναι νεκροί εντός του κελύφους, είτε έχουν εκκολαφθεί από αυτά που παραδίδονται στο εκκολαπτήριο τα δείγματα αυτά πρέπει να λαμβάνονται από κάθε σμήνος αναπαραγωγής.

4) Τα δείγματα αυτά μπορούν επίσης να λαμβάνονται από σμήνη αναπαραγωγής τα οποία περιλαμβάνουν λιγότερα από 250 πτηνά και των οποίων τα αυγά παραδίδονται σε εκκολαπτήριο συνολικής ικανότητας εκκόλαψης τουλάχιστον 1000 αυγών.

5. Κάθε οκτώ εβδομάδες, αντί της δειγματοληψίας που αναφέρεται στο παρόν σημείο Β, λαμβάνονται επίσημα δείγματα σύμφωνα με το σημείο 4.

Γ. Εξέταση των λαμβανομένων δειγμάτων για την ανίχνευση σαλμονέλων.

Για την ανάλυση, είναι δυνατόν να ομαδοποιούνται τα δείγματα που λαμβάνονται από κάθε κτίριο.

Οι αναλύσεις και οι δοκιμασίες διενεργούνται σύμφωνα με μεθόδους που αναγνωρίζονται σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία.

Μέχρις ότου γίνει η αναγνώριση αυτή, σύμφωνα με καθιερωμένες εθνικές μεθόδους που παρέχουν τα εχέγγυα που προβλέπονται στην απόφαση 89/610/ΕΟΚ (1).

(1) ΕΕ αριθ. L 351 της 2.12.1989, σ. 34.

ΙΙΙ. Κοινοποίηση των πορισμάτων

Εάν, κατά την παρακολούθηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το σημείο ΙΙ, διαπιστωθεί σ' ένα σμήνος αναπαραγωγής η παρουσία *Σαλμονελλα Εντεριτιδισ* ή Salmonella Typhimurium, ο υπεύθυνος των εργαστηρίων που πραγματοποιεί την εξέταση, ο επιφορτισμένος με την εξέταση ή ο ιδιοκτήτης του σμήνους κοινοποιεί τα πορίσματα στην Νομαρχιακού επιπέδου Κτην/κή αρχή.

IV. Έρευνα στα σμήνη που έχουν χαρακτηριστεί ως θετικά κατόπιν παρακολούθησης

Όταν κοινοποιείται, σύμφωνα με το σημείο ΙΙΙ, η παρουσία Salmonella Enteritidis ή Salmonella Typhimurium, λαμβάνονται από το σμήνος επίσημα δείγματα προς επιβεβαίωση των πρώτων πορισμάτων. Από κάθε κτίριο όπου στεγάζονται πτηνά πρέπει να λαμβάνεται ένα τυχαίο δείγμα πτηνών. Ο αριθμός των δειγμάτων πρέπει να επιλέγεται βάσει του πίνακα του σημείου ΙΙ Α 2 γ). Για τους σκοπούς των ελέγχων, τα πτηνά πρέπει να συγκεντρώνονται σε παρτίδες των πέντε, από κάθε πτηνό της παρτίδας πρέπει να λαμβάνονται δείγματα του συκωτιού, των ωοθηκών και των εντέρων, τα δε δείγματα αυτά πρέπει να εξετάζονται για την ανίχνευση των σαλμονελών με αναλύσεις και δοκιμασίες που διενεργούνται σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία ή μέχρις ότου γίνει η αναγνώριση αυτή σύμφωνα με τις καθιερωμένες εθνικές μεθόδους.

V. Μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για τα σμήνη των οποίων έχει επιβεβαιωθεί η μόλυνση.

Τα μέτρα πρέπει να ανταποκρίνονται στις ακόλουθες στοιχειώδεις προδιαγραφές:

1. εάν, ύστερα από εξέταση που διενεργείται σύμφωνα με το σημείο IV, επιβεβαιωθεί σε ένα κτίριο η παρουσία Salmonella Enteritidis ή Salmonella Typhimurium, πρέπει να λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα:

α) Κανένα πουλερικό δεν πρέπει να εγκαταλείπει το εν λόγω κτίριο, εκτός αν η νομαρχιακού επιπέδου κτην/κή αρχή, επιτρέπει προκειμένου να θανατωθεί και να καταστραφεί υπό έλεγχο ή προκειμένου να θανατωθεί σε σφαγείο που ορίζεται από τη νομαρχιακού επιπέδου κτην/κή αρχή, σύμφωνα με το στοιχείο γ).

β) Τα μη επωασμένα αυγά που προέρχονται από το εν λόγω κτίριο πρέπει είτε να καταστρέφονται επί τόπου είτε, μετά από κατάλληλη σήμανση, να μεταφέρονται, υπό έλεγχο, προς εγκατάσταση εγκεκριμένη για την επεξεργασία προϊόντων αυγών, προκειμένου να υποστούν θερμική επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Π.Δ. 443/1991 (Α' 163).

γ) Όλα τα πτηνά του κτιρίου αναπαραγωγής πρέπει να θανατώνονται σύμφωνα με το παράρτημα Ι κεφάλαιο VI σημείο 31 στοιχείο γ) του Π.Δ. 959/1981 (Α' 241) ο δε επίσημος κτηνίατρος του σφαγείου πρέπει να ενημερώνεται για την απόφαση σφαγής, σύμφωνα με το κεφάλαιο VI σημείο 25 στοιχείο α) του παραρτήματος Ι του ιδίου Π.Δ/τος ή να θανατώνονται και να καταστρέφονται κατά τρόπον, ώστε να μειώνεται στο ελάχιστο ο κίνδυνος διάδοσης της σαλμονέλας.

2. Μετά την εκκένωσή τους οι χώροι στους οποίους υπήρχαν σμήνη μολυσμένα από Salmonella Enteritidis ή Salmonella Typhimurium πρέπει να καθαρίζονται και να απολυμαίνονται αποτελεσματικά. Στις εργασίες αυτές περιλαμβάνεται και η ασφαλής απομάκρυνση της κόπρου ή της στρωμνής, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζει η τοπική κτηνιατρική αρχή. Η επανεισαγωγή πτηνών πρέπει να γίνεται με νεοσσούς που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σημείου ΙΙ.Α.1.

3. Αν τα προς εκκόλαψη αυγά που προέρχονται από σμήνη όπου διαπιστώθηκε η παρουσία Salmonella Enteritidis ή Salmonella Typhimurium βρίσκονται πάντα σε ένα εκκολαπτήριο, τα αυγά αυτά πρέπει να καταστρέφονται ή να αντιμετωπίζονται ως υλικά υψηλού κινδύνου σύμφωνα με το Π.Δ. 243/1993 (Α' 107).

VI. Σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ:

α) Είναι δυνατόν να αναγνωρίζονται συστήματα παρακολούθησης τα οποία βασίζονται σε ορρολογικό έλεγχο στην εκμετάλλευση, εφόσον παρέχουν εγγυήσεις ισοδύναμες με το σύστημα επιθεώρησης στο εκκολαπτήριο που προβλέπεται στο σημείο ΙΙ στοιχεία Α1, Β3 και 4 και Γ.

β) Είναι δυνατόν να εγκρίνονται, για τα σμήνη αναπαραγωγής, άλλες λύσεις αντί της υποχρεωτικής θανάτωσης που προβλέπεται στο σημείο V στοιχείο γ), όπως η αντιβίωση.

γ) Είναι δυνατόν να θεσπίζονται ειδικοί κανόνες για τη διαφύλαξη γενετικού υλικού υψηλής αξίας.

Οι έλεγχοι που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο επανεξετάζονται σύμφωνα με την κοινοτική διαδικασία του άρθρου 16 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ ανάλογα με την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων.

ΤΜΗΜΑ II

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΣΑΛΜΟΝΕΛΑΣ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΕΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΓΙΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ

Κατά την επίσημη δειγματοληψία σε μια εκμετάλλευση ή σε περίπτωση βάσιμης υποψίας, είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται δειγματοληψίες στις σύνθετες ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των πουλερικών.

Εάν είναι δείγμα ευρεθεί θετικό όσον αφορά την παρουσία σαλμονέλας, η αρμόδια αρχή διεξάγει έρευνα:

α) για να εντοπισθεί η πηγή της μόλυνσης, ιδίως με επίσημες δειγματοληψίες σε διάφορα στάδια της παραγωγής,

β) για να εξετασθεί η εφαρμογή των κανόνων και των ελέγχων που αφορούν τη διάθεση και τη μεταποίηση των ζωικών αποβλήτων, και ιδίως των αποβλήτων που προβλέπονται από το Π.Δ. 243/1993 (Α' 107),

γ) για να καθορισθούν διαδικασίες όσον αφορά τις ορθές πρακτικές παραγωγής και να εξασφαλισθεί η τήρηση αναγνωρισμένων διαδικασιών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΟΝΟΣΟΥΣ (α)

I. Επιδημιολογία ζωονόσων
INSTITUT FUR VETERINARMEDIZIN
(ROBERT VON OSTERTAG - INSTITUT)
POSTFACH 33 00 13
THIELALLEE 88/92
D-1000 BERLIN (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)

II. SALMONELLAE
RIJKSINSTITUT VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
POSTBUS 1
NL - 3720 BA BILTHOVEN (Κάτω Χώρες)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. Τα Κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς που αναφέρονται στο κεφάλαιο I:

– παρέχουν στα εθνικά εργαστήρια αναφοράς πληροφορίες για τις μεθόδους ανάλυσης και τις συγκριτικές δοκιμές,

– συντονίζουν την εφαρμογή, εκ μέρους των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, των μεθόδων που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση, οργανώνοντας ιδίως συγκριτικές δοκιμές,

– συντονίζουν την αναζήτηση νέων μεθόδων ανάλυσης και ενημερώνουν τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς για τη σχετική πρόοδο,

– οργανώνουν εκπαιδευτικά και μετεκπαιδευτικά μαθήματα για το προσωπικό των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς,

– παρέχουν τεχνική και επιστημονική υποστήριξη στις υπηρεσίες της Επιτροπής, ιδίως σε περίπτωση αμφισβήτησης των αποτελεσμάτων των αναλύσεων μεταξύ κρατών-μελών.

2. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς εξασφαλίζουν τη διατήρηση των εξής συνθηκών λειτουργίας:

– διαθέτουν ειδικευμένο προσωπικό με επαρκή γνώση των μεθόδων που χρησιμοποιούνται στον τομέα της ανίχνευσης των ζωονόσων,

– διαθέτουν τον εξοπλισμό και τις ουσίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1,

– διαθέτουν κατάλληλη διοικητική υποδομή,

– υποχρεώνουν το προσωπικό τους να τηρεί το απόρρητο ορισμένων θεμάτων, πορισμάτων ή πληροφοριών,

– έχουν επαρκή γνώση των διεθνών προδιαγραφών και πρακτικών.

Άρθρο 15

(Άρθρο 17 της Οδηγίας 92/117/ΕΟΚ)

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Στον Υφυπουργό Γεωργίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΦΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Β. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ

(α) Με την επιφύλαξη των εργαστηρίων αναφοράς για τη βρουκέλλωση, τη φυματίωση και τη λύσσα.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ